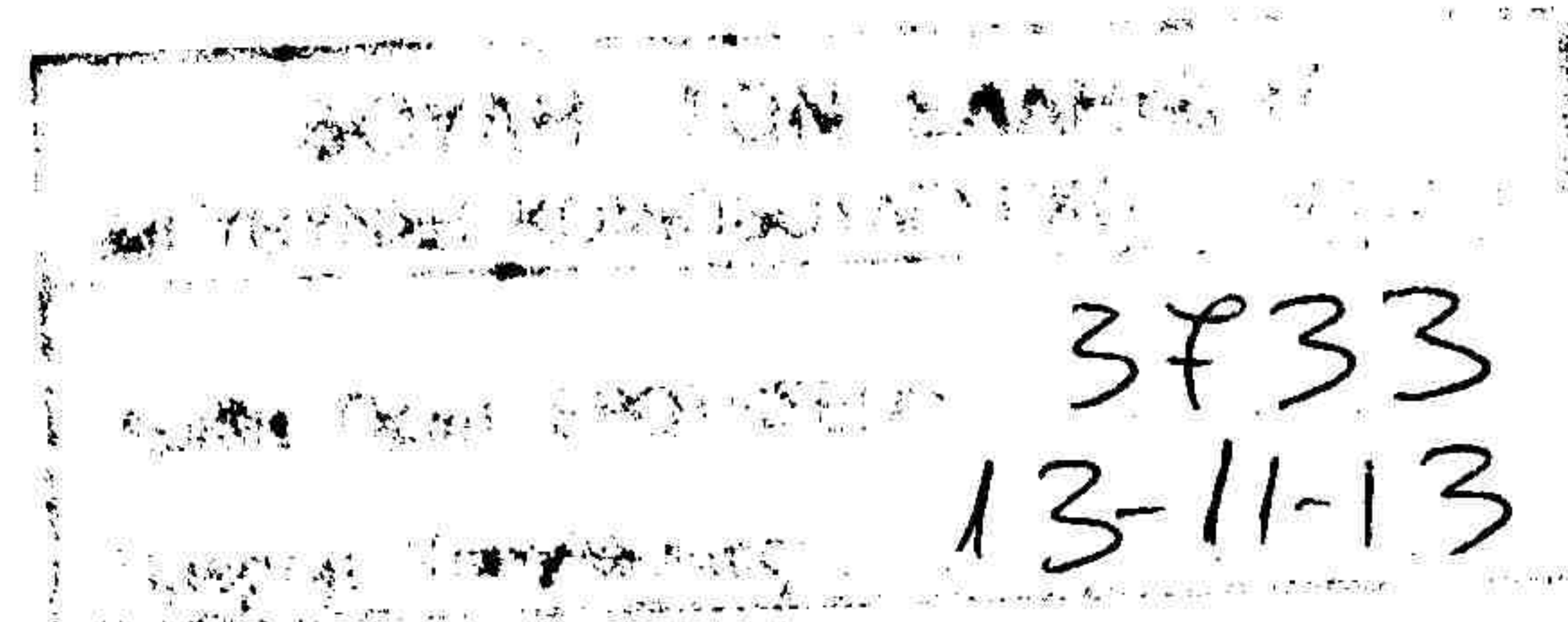

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Η εμμονή στη λιτότητα οδηγεί στην καταστροφή της οικονομίας και τη χρεοκοπία του ελληνικού λαού

Ο ένας μετά τον άλλον οι διεθνείς οργανισμοί επιβεβαιώνουν την δεινή μας ζώσα εμπειρία, ότι στην Ελλάδα συντελείται κοινωνική καταστροφή και ανθρωπιστική κρίση. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας προειδοποίησε για την υποχώρηση του επιπέδου περίθαλψης στη χώρα μας. Ο ΟΟΣΑ κατατάσσει την Ελλάδα στις είκοσι λιγότερο ευημερούσες χώρες - μέλη του. Για εμάς ισχύει η επιβαρυντική συνθήκη ότι μεταβαίνουμε από τη χορεία των ευημερούντων κρατών σε εκείνα όπου κυριαρχεί η δυστυχία. Η χώρα είναι ο αδύναμος κρίκος της νεοφιλελεύθερης Ευρώπης. Τα κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα αλλάζουν. Ενώ ήμασταν στην κατηγορία των χωρών όπου τα δύο τρίτα των κατοίκων συμμετείχαν σε ένα ανεπτυγμένο επίπεδο ζωής, μετά την κρίση και τα καταστροφικά μνημόνια η Ελλάδα μετετάγη στις χώρες όπου τα δύο τρίτα των κατοίκων εξωθούνται εκτός των τειχών της ευημερίας και μόνο το ένα τρίτο, διαρκώς συρρικνούμενο κι αυτό, συμμερίζεται ένα ανεπτυγμένο επίπεδο ζωής. Η εικόνα της Ελλάδας όλο και περισσότερο θυμίζει περιφερειακές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα όρια του ευρώ.

Η αυστηρή λιτότητα δεν μπορεί να δώσει λύση στην κρίση χρέους και η μόνη αποτελεσματική απάντηση, ιδιαίτερα στην περίπτωση της Ελλάδας, είναι ένα γενναίο κούρεμα του χρέους προς τον επίσημο τομέα, επισήμανε σε πρόσφατη συνέντευξη του στην εφημερίδα «Καθημερινή» ο διάσημος οικονομολόγος καθηγητής του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ και πρώην επικεφαλής οικονομολόγος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, Κένεθ Ρογκόφ.

Στην συνέντευξή του επισημαίνει, ότι «η λιτότητα δεν αποδίδει. Δεν λειτουργεί. Το σχέδιο ήταν η Ελλάδα και οι άλλες χώρες να εφαρμόσουν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, να σφίξουν το ζωνάρι, και θεωρούσαν ότι τελικά θα εδημιουργείτο μια αναπτυξιακή δυναμική που θα οδηγούσε σε ανάκαμψη. Η λύση δεν είναι η αυστηρή λιτότητα». Είναι κατηγορηματικός, ότι «το χρέος προς τον επίσημο τομέα πρέπει να αναδιαρθρωθεί. Η χώρα πρέπει να ανακτήσει την ανταγωνιστικότητά της, απαιτούνται διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, αλλά όλα αυτά δεν πρόκειται να αποδώσουν χωρίς να έχει υπάρξει ένας τρόπος, έστω και σιωπηρός, απομείωσης του χρέους. Όλοι στην Ευρώπη πιστεύουν ότι αυτό τελικά θα γίνει, αλλά δεν θέλουν να μιλούν γι' αυτό γιατί δεν είναι πολιτικά δημοφιλές. Μπορούν να βρουν τρόπους να κάνουν αυτό που απαιτείται, σιωπηρά. Χωρίς τυμπανοκρουσίες». Κοιτάζοντας στο παρελθόν και σε άλλα παραδείγματα της πρόσφατης Ιστορίας συμπεραίνει ότι «χώρες με τέτοιου μεγέθους χρέη δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στο τεράστιο πρόβλημα που έχουν μόνο με την ανάπτυξη. Η λιτότητα δεν αποδίδει και απαιτείται κάποιος άλλος τρόπος, εκτός της λιτότητας, για την απομείωση του χρέους. Η Ελλάδα έχει βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά της, αλλά κάποιος δεν το αναγνωρίζει αυτό στο βαθμό που πρέπει. Οι μισθοί έχουν μειωθεί σημαντικά. Αλλά το κούρεμα πρέπει να γίνει και να είναι σημαντικό. Δεν φθάνει ένα 20% ή 30%. Έχουν υπολογίσει ότι αφού γίνουν όσα ζητούν να γίνουν, το χρέος θα βρίσκεται στο 120% ύστερα από δέκα χρόνια. Είναι πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα για να συνεχίζεται ένα τόσο υπερβολικό χρέος».

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Μπορούμε να συνεχίσουμε με άγρια εσωτερική υποτίμηση;

Που οδηγεί η εμμονή στη λιτότητα αν όχι στην καταστροφή της οικονομίας και τη χρεοκοπία του ελληνικού λαού;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Το ελληνικό δημόσιο χρέος έχει εξακοντιστεί στα 321 δις ευρώ και είναι μη βιώσιμο. Η χώρα για να ορθοποδήσει πρέπει να απαλλαγεί από το άγχος του χρέους. Η λύση που προκρίνει η Γερμανία, με την οποία συμφωνείτε κι εσείς (αναδιάρθρωση με επιμήκυνση λήξεων των ομολόγων και μείωση των επιτοκίων) θα μπορέσει να καταστήσει το ελληνικό χρέος βιώσιμο; Γιατί ο κ. Σταϊκούρας ζητά τη λήψη ισχυρότερων εργαλείων (βλ. κούρεμα) για την αντιμετώπισή του;

Είναι δυνατή η διασφάλιση της βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους δίχως σημαντικό κούρεμα των δανείων του επίσημου τομέα; Τι σας εμποδίζει να διαπραγματευθείτε σοβαρά την αναγκαία μείωση του χρέους με όρους που θα συμφέρουν τη χώρα κι όταν το Διεθνές Δίκαιο επιτρέπει, με την επίκληση κατάστασης ανάγκης, κάτι τέτοιο ακόμη και με μονομερή κυριαρχική πράξη του κράτους, εάν οι πιστωτές δεν συναινέσουν σε ένα αμοιβαία ευνοϊκό OSI;

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών